

مه‌سعوود محهمه‌د
مه‌رگی تال و ژارا ناوناوه شیرینیت...

وه‌شانی یه‌که‌م: گوڤاری کاروان ژماره ؟؟ 1989/6/8

وه‌شانی دووم: سایتی www.mamosta.net سالی 2009

به دەم رۆژگارەوه، له ژێر ئاسمانی شینا. به تەک گۆل و بولبولی گیل و ویلدا، ههنگاوی شهکەت بووی ههزاران ههزار ساله‌ی ئادهمی نه‌خشی که نه‌فتی و په‌ژاره‌ی خۆی له ریبازی سه‌خت و دروو‌کاوی ئەم «ئەرزە کۆنه هه‌واره» وه‌ک مۆرکی بابای گومان لیکراوی ده‌فته‌ری پۆلیسخانه چه‌سپ کردوه. هه‌موو نیگایه‌کی سه‌رنجده‌ری به‌ره‌و رابوردوو لیسته‌ی بی برانه‌وه‌ی ئالقه له دوا ئالقه‌ی شیوه زنجیره‌ی هه‌لکه‌وتی درنده و رووداوی برنده و دیمه‌نی تاریک و مۆنی تابلۆی نه‌یار و نه‌ساز ده‌خوینیتته‌وه... چه‌ندیکی خه‌یالم گێراییت له دۆزینه‌وه‌ی موعاده‌له‌یه‌کی ساخته که تیییدا «س – نوینته‌ری خۆشی» زال بیت به‌سه‌ر «د – نوینته‌ری ناخۆشی» دا هه‌میشه کشاومه‌ته‌وه به‌ره‌و ئه‌نجامی ناقۆلای ناحه‌زی نه‌ویستراوی خه‌فه بوونی «ئا» له ژێر سنگی «نا» دا هه‌ر له‌و وه‌خته‌وه که به‌ر له هه‌زاران سال دیمه‌نیکی لی به‌دی ده‌که‌ین تا ئەم رۆژانه‌ی به دوا جه‌نگ له‌سه‌ر جه‌نگی بی ناوه‌رۆکدا خه‌ریکین به‌رامبه‌ر پلوسکه‌ی خوینی ده‌یان هه‌زار مرۆی بی تاوان به پانایی رووی ئەم زه‌ویه‌ی په‌مه‌یدا چاو بزراکاو و چه‌په‌ساو ده‌بین... من باباییکم له‌وانه‌ی به ئاسانی و زوو به زوو برژه برژی برینیان دانا که‌وێت... له‌وانه‌م به ته‌نیشته‌ی و رۆخی مالی خه‌فه‌تباره‌وه محه‌له‌بی و لوقمه قازیان بۆ ئاوا ناکریت... نه‌ک چونکه ره‌شبینی له‌مندا به زیاده‌وه هه‌ستی نایه‌تی (سلبی) خوێقاندوه. به پێچه‌وانه، ئه‌وه‌نده بۆ نایه‌تی (ایجاییه‌) هه‌ستیارم و وه‌ها شه‌یدای کامه‌رانی و خۆشی و بی ئازاری و ته‌بایی و ره‌باییم هه‌موو هۆیه‌کی ناپه‌سه‌ندی ئازاوه و دەم تیکنان و یه‌کتر ئازاردان وه‌ها ده‌بوغزینم سه‌د ئه‌وه‌نده‌ی خۆی پینی نا‌ئارام ده‌بم. بۆ جووجه‌له‌یه‌کی له خۆرای بی ساوایی بمریت خه‌فه‌تی خۆی و ئەو هیلکه و مریشک و که‌له‌شیرانه‌ش ده‌خۆم که ئە‌گه‌ر جووجه‌له‌که بووبایه مریشک لی ده‌که‌وتنه‌وه... هه‌ر ئەم تینوه‌تیه‌م بۆ تروسکه‌ی خۆشی وه‌های کرد ریکه‌وتی تی هه‌له‌نگووتنم له یادنامه‌ی دوو دۆستی کوچ کردووم شیرنایی له‌و مه‌رگه تاله‌ بگێریت که دیت ئازیزیک له کفنی نه‌بوون و به‌سه‌رچووندا ده‌پێچیتته‌وه سۆزیک له ده‌رووندا ده‌گریتیت گه‌لیک زامدارتره له‌و سۆزه‌ی بۆ ئازیزیک ئاواره و سه‌فه‌ر کردوو ده‌گیرسیتته‌وه... ناگه‌هان و بی مه‌به‌ست، چه‌ند کاغه‌زیک لی نووسراوی به‌ره‌و زووره‌وه قه‌د کراو، له‌پر، که‌وته به‌رچاو و ناوده‌ستمه‌وه... دیمه‌نی زه‌رده‌ه‌لگه‌راو و تو‌زیک لی نیشته‌بوو پتر له ده‌سالێ گۆشه‌گیری و سه‌رناوه‌ی راده‌گه‌یاند... هه‌لم گێرایه‌وه به‌ره‌و روو! له سه‌رووی هه‌وه‌ل لاپه‌ره‌ی ده‌سنووسم خوینده‌وه:

ده‌سکه‌وتی خه‌بات

له‌ ته‌نیشتی ده‌سته‌ چه‌په‌وه‌ی «ه‌یمن» ی بی‌ نوحته‌ی «ی» ه‌که‌ی نووسراوه‌ و خه‌تیکی به‌ ژیردا کیشراوه‌... گورج ه‌یمن و رۆژه‌که‌ی ئاهه‌نگی په‌رده‌ لادان له‌ رووی په‌یکه‌ری حاجی قادرم هاته‌وه‌ بیر که‌ ه‌یمنیش ساکاریکی خوی تیدا خوینده‌وه‌. ئه‌و رۆژه‌ ریکه‌وتی 1973\11\29 بوو. له‌ په‌راویزی لای ده‌سته‌ چه‌پی په‌ره‌ی هه‌ره‌ دوایندا ه‌یمن 1973\11\26 ی داناوه‌ به‌ رۆژی لی بوونه‌وه‌ له‌ نووسینی ساکاره‌که‌. چاکم له‌ بیره‌، چه‌ند رۆژیکی به‌ر له‌ ئاهه‌نگه‌که‌ به‌شینی به‌رچاو له‌ به‌شداره‌کانی ئاهه‌نگ گه‌یشتنه‌ کۆیی... گرووی ه‌یمن و مه‌لا ره‌سوول و هه‌قاله‌ کورده‌ ئیرانییه‌کان له‌وانه‌ بوون. له‌و چه‌ند رۆژانه‌دا، فره‌کات یه‌کترمان ده‌دیت و زۆر جار له‌ مالی کاک مه‌جیدی ئامۆزام که‌ ئه‌وسا له‌ناو شار بوو منیشی لی دابه‌زی بووم. به‌یه‌که‌وه‌ کۆده‌بووینه‌وه‌. له‌و 1973\11\26 هه‌و دیاره‌ ه‌یمن بره‌ شیعره‌که‌ی له‌و رۆژهدا هۆنیوه‌ته‌وه‌... ئه‌گه‌ر بیر کوولی فیلیم لی نه‌کات له‌ هه‌وه‌له‌وه‌ وه‌هام ده‌زانی که‌وا له‌ شه‌وی پیش رۆژی ئاهه‌نگه‌که‌ ه‌یمن هه‌لرژاو ده‌روونی خوی له‌و ئاگره‌ شله‌ بورکانییه‌ به‌تال کرد. ئه‌وه‌ی راستی بیته‌ من خۆم بۆم نه‌لوا تا شه‌وی پیش ئاهه‌نگه‌که‌ ه‌یج بنووسم.

خواو‌راستان له‌ شه‌وه‌ دریزه‌کانی کۆتایی سال بوو، به‌ به‌ریه‌وه‌ هه‌بوو خوی لیک بکیشیتته‌وه‌... وا پین ده‌چی به‌ خه‌یالی ئه‌وه‌ی که‌ خۆم له‌و شه‌وه‌دا ده‌روونم گورا به‌ نووسینه‌که‌م وه‌ها له‌ مجیزم خۆش هاتبی که‌ ه‌یمنیش وه‌کوو من تا ئه‌و شه‌وه‌ هه‌ر په‌نگاوی دایته‌وه‌. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که‌ نایه‌ته‌ بیرم ه‌یمن له‌و رۆژانه‌دا گوتییتی جاری ه‌یچی نووسیوه‌. به‌ هه‌مه‌حال وه‌ک له‌ لاپه‌ره‌ 217 ی دیوانی «تاریک و روون» دا ده‌رده‌که‌ویته‌ ه‌یمن هه‌تا به‌ره‌به‌یانی 1973\11\26 خه‌ریک بووه‌. ره‌نگه‌ رۆژی پیش ئه‌و به‌ره‌به‌یانه‌ش گه‌یشتیته‌ کۆیی...

نوسخه‌ی لای من که‌ به‌خه‌تی ه‌یمن نووسراوه‌ته‌وه‌ له‌وانه‌یه‌ ئه‌وه‌ بی که‌ له‌ ئاهه‌نگدا به‌ ده‌ستی‌ه‌وه‌ بوو ده‌یخوینده‌وه‌. ئه‌گه‌ر راستی بۆ چوو‌بیتم، چ هۆی گومانیش له‌وه‌دا هه‌لناستیت. پێوه‌ندی زیده‌ دۆستایه‌تی و برایه‌تی وه‌های لی خۆش ه‌یتاوه‌ نوسخه‌که‌ به‌ من به‌خشیت که‌ ئادگاری نووسینی هه‌وه‌ل جاری دیاره‌ وه‌یا هه‌ر نه‌بی نووسینه‌وه‌ی هه‌وه‌ل جار، چونکه‌ له‌ چه‌ندین جیگه‌ راست کردنه‌وه‌ و گۆرینی دارشتن

و وشه تیترنجانندن به‌رچاو ده‌که‌ویت. له نیوه‌ی دوه‌می دیره‌ شیعی‌ی یه‌که‌می
قه‌صیده‌که‌ وشه‌یه‌ک په‌ریوه. که‌ گه‌رامه‌وه‌ بۆ‌ئه‌و ده‌قه‌ی له‌ دیوانی «تاریک و
روون» دا بلا‌وبۆ‌ته‌وه‌ مصرعه‌که‌ بی‌ که‌م و که‌سر ئه‌مه‌ بوو:

نه‌ شو‌ره‌ژن و رینگه‌ی دی‌ له‌به‌ر بی‌ر

له‌ ده‌سنووسی لای مندا وشه‌ی «به‌ر» په‌ریوه. له‌مه‌دا بی‌ر بۆ‌ئه‌وه‌ ده‌چیت که‌
نوسخه‌که‌ی لای من له‌سه‌ر یه‌کینکی دیکه‌ نووسرایته‌وه‌ به‌لام شوینی دیکه‌ هه‌ن به‌
پینچه‌وانه‌وه‌ راده‌گه‌یه‌نی. له‌ دیره‌ی دوه‌می شیعه‌که‌ وشه‌ی «کیژ» ی له‌بی‌رچوووه،
هاتوووه‌ خه‌تیک‌ی بۆ‌هه‌ل‌کیشاوه‌ و له‌ سه‌رووی دیره‌که‌ی نووسیوه. له‌ دیره‌ی
چارده‌میندا هه‌وه‌ل جار نووسیوه‌تی: په‌ریوه‌ سونبول و پی‌خوسته‌ سوور گۆل، ئنجا
هاتوووه‌ وشه‌کانی به‌قه‌له‌م سه‌ریوه‌ته‌وه‌ و له‌ سه‌رووی سونبول سوور گۆلی نووسیوه
خه‌تیکیشی له‌ سوور گۆله‌وه‌ بۆ‌ په‌راویزی کاغه‌زه‌که‌ راکیشاوه‌ و سونبولی نووسیوه.
ئه‌مه‌شیان ده‌شی‌ هی‌ نووسینه‌وه‌ی دوواتر بی‌ت به‌لام له‌ دیره‌ی 29 دا «که‌ له‌
دیوانه‌که‌دا که‌وتۆته‌ لاپه‌ره‌ 213» هه‌وه‌ل جار نووسیوه‌تی:

ق‌ریوه‌ و چۆبی‌ و گۆوه‌ند و سه‌مایه‌

ئنجا هاتوه‌ خه‌تی به‌سه‌ر هیندی‌کیدا هیناوه‌ و نیوه‌ دیره‌که‌ی وه‌ها گۆریوه:

ق‌ریوه‌ و داوه‌ت و چۆبی‌ و سه‌مایه‌

خه‌تی دوهم‌ جارێ‌ به‌قه‌له‌م‌یک‌ی جودا نووسیوه‌ هه‌ر ئه‌م ده‌قه‌یشه‌ له‌ دیوانه‌که‌دا
چاپ‌ کراوه‌ له‌ چه‌ند جینگه‌ی دیکه‌ش وشه‌ی ره‌ش کردوونه‌وه‌ و گۆرینیکی تیدا
کردوون و له‌ سه‌ره‌وه‌ی نووسیونه‌ته‌وه‌.

له‌ ده‌سنووسه‌که‌دا نووسیوه‌تی:

بوتی‌ صاحب‌دلانی‌ دل‌ به‌سو‌یه‌

که‌چی له دیوانه‌که «صاحب‌دلانی» بۆته «ساحه‌دلانی». دیاره دواتر ئەم گۆرانه
کراوه که نه‌ویستراوه بیته «ص» بیته ناو رینووسی تازه‌وه.

له ده‌سنووسه‌که‌دا نووسراوه:

به‌گژ خۆمانه و بیگانهدا چووی

له دیوانه‌که‌دا بۆته:

به‌گژ بیگانه و خۆمانهدا چووی

له‌مانه هه‌مووی گرنگتر ئەوه‌یه که دێره شیعریکی سه‌رله‌به‌ری ناو ده‌سنووسه‌که له
دیوانه‌که‌دا ده‌رنه‌که‌وتوو. ده‌قی دێره شیعره‌که ئەمه‌یه:

که شیعری تۆ نه‌بایه هاندهری کورد
ئه‌ویستا چۆل و هۆل بوو سه‌نگه‌ری کورد

ئەم دێره ده‌که‌وتیه دواي دێری پینجه‌می لاپه‌ره 215 ی دیوانه‌که. هه‌رچۆنیک
بووبیت برایه‌تی و دۆستایه‌تی هه‌من و من به‌وه‌نده زیاد و که‌م ناکات ئایا کام
نوسخه له کامیان گیراوه‌ته‌وه.

ئەم ده لاپه‌ره‌یه‌ی ته‌مه‌ن 12 – 13 سالی که رۆژی کوتایي مانگی مایسی 1989 به
ناکاو ئەمانه‌ته‌که‌ی هه‌مینی خسته ده‌ستمه‌وه زۆر یادی له‌بیرنه‌کراوی هه‌من و برا
په‌نابه‌ره‌کانی کوردی کوردستانی ئێرانی له په‌رده‌ی بیرکردنه‌وه‌مدا تیر ره‌نگتر
کرده‌وه. نه‌ختیکیش به‌کراندنی ژه‌نگی فه‌رامۆشی، هه‌ستی نیوه خه‌والووم
دارووشایه‌وه به‌تایبه‌ت بۆ ئەوانه‌ی به‌ر زه‌بری قه‌ده‌ر که‌وتن و بوونه قوربانی
سه‌ربرایوی دواي ساله‌های سالی ئاواره‌یی و بی‌تۆقره‌یی و ناکامی و ته‌نگه‌تاوی. له
نموونه‌دا ده‌لیم چ هه‌یزیکي عاده‌تی له‌بیربه‌روه‌ه زه‌بیحی و قزلیجیم لی ده‌شاریته‌وه؟
له‌تیکی دل‌م لایانه! هه‌ندی جار خه‌یالی بلاو شه‌رم پین ده‌فرۆشیت و لیم ده‌بزرکینیت
و ده‌لێت: ئەو شیت و شه‌یدایانه‌ی وه‌ته‌نپه‌رست و باوه‌ر قایم له کوپوه زیاد له
ملیۆنه‌های خه‌لقی ته‌سه‌ل و نیوه ته‌سه‌ل نیدای غه‌بیان بیست که هه‌ر ده‌بی «کوته

لە دەس و دەس لە مل و مل لە تەنفا» بن؟ چ وە کالەتیا ن لەو حەشامەتە
 وەرگرتبوو؟ کەس هاتبوو دەست و پیا ن ماچ بکات هەتا خۆ بەاوی تە باوەشی
 بەندیخانە و شکەنجە و مەرگەو؟ چ عەیب و شوورەیی یەخە ی دەگرتن ئەگەر
 وەکوو، ملیۆنەهای مەردمی گوێشەگیری بەرژەو نەدین ژیا نکی بی بەندی و ئازار و
 خنکاندیا ن رابواردایە؟ چ دەبوو هەر هیندە ی «جەما هیر» بۆ مافە نیو ه خوراو ه کان
 گیانبا زیان کردبایە؟ مەتەلە و هەلنەهاتوو ه یان من هۆشم تیبەر ناکات لەو هدا کە
 دەبیا ن لەخۆبووردوو ه کان و گیانبا زەکان سەریان دەسوورپیت و با دەدەنەو ه بۆ لای
 یە کتر لەناو بردن هەر دەلیی بە سازی دوژمن هەلنەپەرن؟ بەو ئاگر و نوورە ی
 فریشتان هیچیا ن مەتەل نین.

مەتەل هەبی مرؤفە کە خۆیەتی کە خوتخوتە چوو ه دلێو ه ئوقرە ی لی هەلنەگیریت،
 هەتا کرمی دلی دانەمریتی ناسرەو پیت... سەیری مەراقی پۆکەرچی و دامەچی و
 راکەر و کۆتر باز و تاو لە باز و ریتس باز و میباز و هەمەبازیک بکەیت، هەریە کە لە
 مەیدانی خۆیدا وەکوو نیشتمانپەرور و چینپەرور و شیخپەرور و خەو و خۆراکی لی
 حەرام دەبیت هەتا مەراقە کە ی دادەمرکینی، ئەویش بۆ ماو یە ک. هیندە هە یە
 مەراقی تاو لە و دۆمینه و جگینە حکومەتی لی بەخەبەر نایەت وە ک کە لە بابای
 سیاسی بەدەنگ دیت و هەهاش دەبی لزوم بە حکومەت نەمی ن کە دۆمینه بازەکان
 خۆیا ن لەسەر هە پی بە یازیک یە کدی دادەپەلۆسن. ئنجا هەر وە ک پیوستە پیتۆلیکی
 کە یفچی بیری لە تاو لە و دۆمینه و دامە کردبیت و دایهینابن و خەلق پیتانەو ه
 مەراق گرتو و بین هەر و هاش دەبی بزووتنەو ه ی چینپەرور و دینپەرور و
 نیشتمانپەرور و لە پزدانی میژوو گوورابیت ئنجا خەلقی بۆ شەیدا بیت و ئەو ساش
 لە پیتشەو ه نازاند ریت کئی لە راست و کئی لە چەپ و کئی لە ناو نندا دەرو ات و
 چەندی لی بەردەوام دەبیت و چەندی بۆ شەیدا دەبیت.

سەریکی تپو ه راما ن لە هیمن خوار بکەینهو ه دەبیا ن بە چارەنووسی کەو ه گیرسایەو ه
 دوور لە هەموو حیسابان بوو. لەجیات ی ئەو ه ی لادانی میردەزمە ی ئیستیعمار، حەمە
 رەزا پەهلەوی، دەرگە ی بەهەشتی بۆ بکاتەو ه کەچی بە خۆی و چارەنووس و
 رابووردوو یەو ه بوو بە پتۆکیکی شەو ه زەنگی بی تالعتری و بەدبەختری و
 قوربەسەرتری لەچاو رۆژانی غەریبی و ئاوارەیی... هەزار رەحمەت لە کفندزی پیتشوو،
 بەلام چ فایدە! دوا ی مردنی حەمە رەزا ئومید بەو کفندزەش نەما! ناچارین
 چاو نۆری میردەزمە یەکی دیکە ی کۆنە جەهەندەمە کە بکەین. هەتا فرشتە یەکی

پنوهندی توندوتۆلی ئەو برایانه به کۆر و منیشه‌وه به‌شیکێ به‌رچاوی له که‌سانی دڵکرمی و ده‌روون که‌رواوی و هه‌ناسه‌ بیگه‌نی بی شه‌رم و شکۆ به‌ره‌و پیسکه‌ ریگایه‌ که‌وه برد هه‌رگیزا و هه‌رگیزا چ مرۆیه‌کی پیندا ناروات بایی تۆزقالتیک هه‌ستی مه‌ردایه‌تی تیندا هه‌بیت. شکاتیان گه‌یانده‌ به‌رزترین پایه‌ی ده‌وله‌تی که‌ ئەو کورده‌ په‌نابه‌رانه‌ هه‌مووی جاسووسی ساڤاکی ئیرانن ئنجا کۆری زانیاری کوردیش به‌هۆیانه‌وه‌ بۆته‌ دایه‌ره‌یه‌کی ساڤاک. دوو جارن له‌ حکومه‌ته‌وه‌ لیپرس هاتنه‌ لام، له‌ کۆر پرسیارم لێ کرا له‌باره‌ی ئەو تۆمه‌ته‌وه‌. حکومه‌ت له‌ من و له‌و که‌سانه‌شی باشت‌ ده‌زانی که‌ تۆمه‌ته‌که‌ له‌ زه‌ر بوختانیکێ شه‌رم هه‌ینه‌وه‌ زیاتر نییه‌ به‌لام ده‌بوو به‌ رواله‌ت له‌باره‌یه‌وه‌ پرسیک بکات چونکه‌ ده‌سته‌یه‌کی هۆر وه‌و پ به‌ ئاگاداری هه‌ندی کاربه‌ده‌ستی کورده‌وه‌ بوختانه‌ که‌یان هه‌لبه‌ستبوو.

وه‌لامی پیوستم دایه‌وه‌ که‌ له‌ حوکمی به‌نده‌کانی یاسای کۆری زانیاری کورده‌وه‌ هه‌لده‌ستا. له‌ یاساکه‌دا هاتبوو که‌ ده‌بی ئەندامی کارا له‌ کوردی غه‌یری عێراق هه‌لبێژدرین و سالی مانگیک ئەو ئەندامه‌ کارایانه‌ داوه‌ت بکرین بۆ به‌شدار بوون له‌ کۆبوونه‌وه‌کانی ئەنجومه‌نی کۆر و پاداشیان بدریتی و مه‌سه‌رفی هاتوچۆ و میوانه‌تیشیان له‌سه‌ر ئەرکی کۆر بیت. ئەو برا کورده‌ ئیرانیانه‌ تیناندا هه‌یه‌ ئەندامی کارا و ئەندامی یاریده‌ده‌ری کۆرن که‌ به‌ پێی فه‌رمانی یاسایه‌کی حکومه‌تی «بعث» دایناوه‌ ئەو سیفه‌ته‌یان وه‌رگرتوو. کۆر هه‌تا ئیستاش (واته‌ هه‌تا ده‌می شکاته‌که‌) قصوری کردوو له‌وه‌دا که‌ هه‌چ کامیک له‌و ئەندامانه‌ی کوردی ئیران و هی یه‌کیه‌تی سۆڤیه‌ت و شوینی دیکه‌شی بانگه‌یشتن نه‌کردوو. ئەوه‌نده‌ نه‌بی که‌ د. عه‌بدولپه‌رحمان قاسملۆ وه‌ختیکێ له‌ خۆوه‌ میوانی عێراق بووبیت بۆ کۆبوونه‌وه‌کانمان داوه‌ت کراوه‌ چونکه‌ یه‌کیکه‌ له‌و کوردانه‌ی غه‌یری عێراق که‌ به‌ ئەندامی کارا هه‌لبێژدران. ئەویش و هه‌موو په‌نابه‌ره‌ به‌ریزه‌کانی دیکه‌ش له‌ کوردی کوردستانی ئیران میوانی حکومه‌تی عێراق ئیتر «ساڤاکایه‌تی» له‌ کوپه‌ هه‌لقولیوه‌...

شکاته‌که‌ فشایه‌وه‌ هه‌رچه‌ند وه‌ها ده‌زانم فتیلخۆشکه‌ری ئەو کاره‌ به‌ هیما له‌ لایه‌نیکه‌وه‌ به‌خۆی ره‌وا دیت له‌ چه‌قی درۆ و بوختانی وه‌ها ره‌جالدا هه‌لوه‌ستیت. دواتر ناوی ئەو خه‌به‌رده‌رانه‌م له‌ به‌رپرسیکی زۆر گه‌وره‌ بیست که‌ به‌ قیزه‌وه‌ باسی ده‌کردن.

من هه‌رگیز له‌ هیمن و هه‌قاله‌کانیم نه‌پرسی ئایا هه‌لوه‌ستیان به‌رانبه‌ر ئەو ته‌رزه‌ که‌سانه‌ چ ده‌بیت چونکه‌ پرسى ئەوتۆی له‌و باره‌ی ئەوانی تیندا بوون به‌ ئاواره‌یی و

په نابهری، ده بوو به ریگه لی برینه وه لهو ږه وه که له تنگه تاوی و پندهره تانیدا مرو
ناچار دهی سهر به مالی دوژمندا بگریت.

له وتووژدا که باسی پنهندیی باپیرم، حاجی مهلا عه بدوللای جهلیم به مالی قاضی
و ئەمین ئەلئیسلامی سا بلاغه وه کرد، هیمن گوتی خوئی نه وهی ئەمین ئەلئیسلامه.
له مه وه دهر که وت، تازه ده زووی ته نینه وهی دوستایه تی نیوانمان له ریشالی بنه یه کی
سه د سالیی ئاشنایی و ئەمه کداری کوچ کردوانمان ده ئالیت. لهو کونه نامانه ی بهر
له سوواتانی بروبزگور و که لویهل و کتیب و متیبی ژووره کانی نهومی خواره وهی
ماله که مان، سالی 1963 نه که وت، وه لام نامه یه که له حاجی مهلا عه بدوللای
جهلزه دهی باپیرمه وه بو «امین الاسلام» ی سا بلاغ سهره تاکه ی بهم دوو به یته
دهست پنده کات:

آنکه امر و بحر اکرام است
نور ایمان امین الاسلام است
ملک صاوج بلاغ ازیمنش
مرجع خاص ملجاً عام است

به دوا ئەمه دا سپاسنامه ی کاغز و دیاریی ئەمین ئەلئیسلام دیت که «هه زار
پیشه» یه کی تا قمی چایه ی بو باپیرم هه نار دووه. سهر له وه دایه که ئەم تهرزه
پنهندیی بهر له سه د سال بهو هه موو زه حمه تی به یه کتر گه یشتن، له خووه و بی
هوئی ده ستیشانی وه ک ئاواره بوون و لی قه ومان به رده وام بوو، که چی له سهرده می
سه یاره و رادیو و فرۆکه و پسته ی چالاک، له کوتایی سه ده ی بیسته مدا هیمن و
من له یه کدیمان نه ده بیست، چ جایی برادر بین، ئەگه ر حه مه ره زای په هله وی له
پیاوچایی خو یه وه هیمنی به دیاری نه نار دایه بومان. به لام ده بی له بیر نه که ی
که وا بهر له سه د سال و دووسه د سال حکومه ته کان وه کوو ئیستا هاتوچوی خه لقیان
مه نع نه ده کرد، بگره ئه وسا جاری بو حه شاماتی خه لق پاسپورت و فیزه ش جینی
لیتوژینه وه نه بوو.

بگه ریمه وه بو قه صیده که ی هیمن، کارم به به شیکی دوو لاپه ره ی دواینی شیعره که وه
هه یه. لهو دیره شیعرا نه دا هیمن سوژ و مه هاره تی تیکه ل کردوون، بیبانه وه به ره ژوور
تی هه لکشیه هه تا سنووری سهر سوړکی خه یالی بیسه ر له گه لیدا بال ده گریت. له سه ر

سه کۆی مه دحیکي زیده خهست و خوئی حاجیه وه که بهم چوار بهیته دهیگه یه نیته
تۆقه له:

په ری دیوانه کهت گهنج و خهزینه
وشه ی شیرینی تۆ دوژمن تهزینه
هه موو په نندن قسه ی سووک و دزیوت
وه کوو بالی په ری پا که جنیوت
به نرخه، تازه یه، به رزه، به هیزه
ئهوی فه رمووت له باره ی پیاوی دیزه
ئه گهر کوردیک قسه ی بابی نه زانی
محقق زانی

به دوا ئه مه دا، پاش سی دیر له هه لدانه وه ی دهوری شیعی حاجی بو بزاونی گیانی
شۆرشگێرانه له ده مار و میشکی «کورپه کورد» دا دهسته ملانی واقیعی بینفیل ده بیته
و که سه ری تازه هه ل ده ریژیت:

ئه ویستاش ده رده کورد نه کرا عیلاجی
ئه ویستاش کوردی کۆیله ماوه حاجی

له م به یته و چه ند به یتیکی دیکه ی وه ک:

ئه ویستاش هه ر ده مانکه ن تیره باران
ده نه خشینن به خوین کۆلانی شاران

دلی بو کوردستانی دیوی ئیران و غه یری ئه ویش لی ده دات به پیی واقیعی ئه و
ده مه ی شیعه ره که ی تیدا ده خویندنه وه، له به ره و کۆتایی سالی 1973... تا له م دوو
بیته ی خواره وه دا خو ی ده کا به کۆته لیکي زیندووی حاجی قادریکي به ر له 76 سال
کۆچ کردوو:

ئه‌وئستاش گۆر غه‌ریب زۆرن وه‌کوو تۆ
 ئه‌وئستاش بی نه‌سیب زۆرن وه‌کوو تۆ
 ئه‌وئستاش بی که‌س و دووره وه‌ته‌ن هه‌ن
 ئه‌وئستاش شاعیری پیر و ره‌به‌ن هه‌ن

شاعیری دووره وه‌ته‌ن و پیر و ره‌به‌ن هیمن خۆیه‌تی، که‌نوسخه‌یه‌کی حاجی قادری
 سه‌رده‌م بوو له‌وده‌مه‌دا... هه‌قم بوو بلیم مه‌رگ ناوناوه شیرینه. ئه‌گه‌ر مه‌رگ له
 به‌یندا نه‌بوایه ئه‌و هه‌موو تام و شام و هیز و پیزه له‌ ده‌ماری به‌یته‌کاندا نه‌ده‌گه‌را و
 ده‌بوو به‌ چیشتیکی که‌م خوی...

به‌لێ راسته مه‌رگ و هه‌موو هۆیه‌کی ئازار و په‌ژاره‌نرخه‌ی ئه‌و زنده‌تاو و تینه‌ی
 به‌ره‌می ئه‌ده‌بی و هونه‌ری بریندار له‌ مرۆ وه‌رده‌گر نه‌وه و دنیا‌ش به‌ تیکرای و له
 هه‌موو روویکیشه‌وه‌ گه‌ش و خۆشتر ده‌بوو ئه‌گه‌ر ئازار و که‌سه‌ر و سفتوسۆ فه‌ریان
 بزربایه‌ به‌لام ماده‌م دنیا به‌ که‌سه‌ر و خۆشییه‌وه‌ تیمان ئالاه‌وه‌یا ئیمه‌ تیی ئالوین با
 له‌ رووی راستیه‌وه‌، وه‌ک کوردی ده‌لێ: قسه‌یه‌کی باشیشی بو بکه‌ین به‌وه‌دا که
 له‌وه‌ته‌ی مرۆف ته‌عبیر له‌ خۆی ده‌داته‌وه‌ به‌ هه‌ل‌رشتنی خه‌فه‌ت و که‌سه‌ر فتیله‌ی
 چرای مه‌عنه‌ویاتی هه‌ل‌کیشاوه‌.

ئه‌و دلدارانه‌ی به‌ ئاگری عیشه‌وه‌ سووتان له‌ یادی پشتاوپشتی زیندووئاندا ده‌ژین...
 زولمی بی ئامان و سامانی داستانی زوحاک نه‌ورۆزی گه‌شاندۆته‌وه‌. به‌ ده‌گمه‌نیکی
 زنده‌ ده‌گمه‌ن نه‌بی گه‌لان بیریشیان له‌وه‌ نه‌کردۆته‌وه‌ ئاهه‌نگی بیر کردنه‌وه‌ی
 خۆشییه‌ک بگێرن که‌ هه‌ر خۆشیی رووت بوویت و هیوتی به‌لایه‌کی گه‌وره‌ی تیدا
 نه‌بوویت.

به‌هه‌مه‌حال له‌ سالی 1979 باری سیاسی ئێران گۆرا و برا په‌نا به‌ره‌کان دوعاخواییان
 لی کردین به‌ره‌ و لات و که‌سوکاریان. من له‌ رووی نوکته‌وه‌ گوتم: به‌م گۆرانه‌ی
 وه‌زعی ئێران له‌ دوو که‌س قه‌وما، یه‌کیان حه‌مه‌ ره‌زا شا و ئه‌وی دیکه‌ش هیمن.
 قسه‌که‌م نوکته‌ بوو به‌لام ده‌مزان هیمن به‌ زه‌حمه‌ت بتوانی له‌ هیچ شویتیکی
 کوردستاندا بگاته‌ ئه‌و پایه‌ی خۆشه‌ویستی که‌ له‌ کوردستانی عێراقی هه‌بوو... خۆی
 زۆر جاران باس و هه‌والی وه‌های بو ده‌گێراینه‌وه‌ له‌ نمونه‌ی روح په‌ره‌یی گه‌نجه‌کان
 بو، به‌ تایبه‌ت کیزه‌کان، که‌ هه‌ر له‌ خه‌یالدا شتی وه‌ها بو مرۆی ئاسایی ده‌سازیت
 که‌چی بو هیمن به‌ ره‌هایی ده‌سازا... ئه‌وه‌ی من له‌ ده‌رووی نوکته‌وه‌ بو هیمنم کرد به

پشگوئی، زور به داخه‌وه، رۆژگار قۆستییه‌وه و کردی به نوکته‌یه‌کی ده‌سکردی خوی که هات «گۆر غه‌ریبی» یه‌که‌ی که هیمن له سالی 1973 به‌رانبه‌ر په‌یکه‌ری حاجی قادر دادوبروی له ده‌ستاندا ده‌کرد، زور به سفتوسۆ و برژه برژه‌وه جیگۆر کئی پی کرد بۆ جه‌رگه‌ی زید و مه‌فته‌ن و نشیمه‌نی له دیوی کوردستانی ئێران، که زانیمان هیمن دوا‌ی گه‌رانه‌وه‌ی بۆ ئه‌وی هه‌ناسه‌ی راحه‌تی تیدا هه‌لنه‌هیتا هه‌تا به دل شکسته‌یی و ئومیدی کوژاوه‌وه چاوه‌کانی به‌سه‌ر مه‌رگی تاریکدا لیک نان...

خوینهر لیم به‌سه‌لمینی که ده‌لیم هه‌رگیز دلیم نه‌یهینا بیرسمه‌وه له چه‌ندوچۆنی ئه‌و باره‌ به‌ره‌واژه‌ی بۆ هیمن خیچا چونکه هوی ئه‌و رووداوه له خه‌تای هه‌ر لایه‌که‌وه سه‌ری هه‌لدابیت وه‌های پی سه‌غله‌ت ده‌بم که ته‌سکینی تیدا نه‌بیت، با هه‌ر له پشت په‌رده‌ی گوماندا بیت که ده‌توانم به‌ مل باری ناله‌باری دابیرم...

مه‌رگ درنده‌یه‌کی بیته‌زه‌یه‌ به‌لام ژیان خویشی لی دیت به‌ جوړیک بزیته‌وه تالایی مه‌رگ به‌لای شیرنایدا ببات...

که بلیم هیمن له بیر ناکه‌م شایه‌دی پیاوچاکی خۆم داوه چونکه هیمن له‌گه‌ل نه‌بزی میژووی خه‌بات و ئه‌ده‌بی کورد فرکه‌ ده‌کات...

هه‌روا به‌ ده‌م نووسینی روویه‌ره‌کانی سه‌ر به‌ بابه‌تی پینشووه، دیسان به‌ ریکه‌وتی بی نیاز، له کاتی کاغه‌ز ده‌ره‌یتان و سه‌ر به‌م و به‌ودا گرتن و سه‌ره‌تاتکه‌ی بیلزوم لیره و له‌وی کردندا رۆخی کاغه‌زیکي ناو کتیبیکي به‌رگ سپی، بارست مامناوه‌نجی بی نه‌خش و نیگار به‌ سه‌رنجمه‌وه نووسا و لپی نه‌بۆوه... ئه‌و هینده نووسینه‌ی که به‌سه‌ر کۆتایی دیره‌کانی کاغه‌زه‌که‌وه دیار بوو، رایده‌گه‌یاندا خۆرای نییه کتیبیک په‌ره‌کاغه‌زیکي لاره‌کی به‌ هه‌ناوی خۆیه‌وه گرتی... سه‌یری به‌رگی کتیبه‌که‌م کرد دیتم لپی نووسراوه: «عیزه‌ددین فه‌یزی یه‌کیتی نووسه‌رانی کورد و دوو کۆر».

بی ئه‌وه‌ی زه‌کای مووقلاش پیویست بیت یه‌کسه‌ر بیرم بۆ سه‌راو و ده‌راوی ئه‌و کتیب و کاغه‌زه‌ رۆی. نامه‌که‌ هی کاکه‌ سۆرانی مامۆستا عیزه‌ددین فه‌یزی به‌ رۆزی 28\12\1988 بۆمی نووسیه‌وه و له‌گه‌ل کتیبیکدا بۆمی هه‌ناردوه... پیشت به‌ ته‌له‌فۆن له‌گه‌لمدا دووا و له‌سه‌ر خوایشتی خۆم کتیبه‌ باسکراوه‌که‌ی بۆم هه‌نارد تا له‌ ده‌رفه‌تیکدا بۆ به‌شیکي ناوه‌رۆکی کتیبه‌که‌ بجمه‌وه که پیوه‌ندی هه‌یه به‌ ئالقه‌یه‌ک له‌ ئالقه‌کانی زنجیره‌ی «گه‌شتی ژیانم» دا... با له‌ نووکه‌وه‌ حیکایه‌تی ئه‌و پیوه‌ندییه‌ت بۆ بکه‌م!

له ئالقه‌یه‌کی «گه‌شتی ژیانم» دا که ده‌گه‌مه‌ باسی هه‌لبژاردنه‌که‌ی سالی 1953 بۆ خویته‌رم گێراوه‌ته‌وه‌ که خاتوون مامۆستایه‌کی قوتابخانه‌یه‌کی کچانی کۆیی به‌بۆنه‌ی سه‌رکه‌وتنی به‌ره‌ی نیشتمانپه‌روه‌ره‌کانی ئه‌وسا شه‌کر و چوکلاتی به‌شی بۆوه. ئه‌م خاتوون مامۆستایه «نظیره‌ محمد»، شه‌ویکیان ته‌قه‌ی لی کرا و هه‌روا به‌ حال گولله‌ی ده‌مانچه‌که‌ دوو ئینجیکی له‌ شوینی سه‌ری به‌سه‌ر بالیفه‌وه‌ی لادابوو... حکومه‌ت له‌ جیاتی دل‌دانه‌وه‌ و لاواندنه‌وه‌ و به‌ دوا گوناهباردا گه‌ران خوشکه‌ نه‌زیره‌ی بۆ ره‌واندز هه‌ل‌داشت... کاره‌که‌ سه‌رله‌به‌ری، به‌ تاوانبار و حکومه‌تییه‌وه‌، نامه‌ردانه‌ بوو چونکه‌ بینگومان ئه‌گه‌ر مرشچی حکومه‌ت له‌ هه‌لبژاردنه‌که‌دا سه‌رکه‌وتوو بایه‌ و خوشکه‌ نه‌زیره‌ شه‌کر و قه‌یماغی به‌شی بایه‌وه‌ ره‌نگ بوو ته‌رفیعی پین بکه‌ن، خو ئه‌گه‌ر ته‌قه‌ی لی کرابایه‌ دل‌نیام که به‌ره‌ی ئیمه‌ی هه‌لبژاردنه‌که‌ ته‌پلی تۆپانی پین ده‌کرا... به‌هه‌مه‌حال هه‌ل‌وه‌ستی خوشکه‌ نه‌زیره‌ هه‌رچه‌ند له‌و ده‌مه‌دا ده‌ردی سه‌ری بۆ نایه‌وه‌ و له‌ مردنی نزیك خسته‌وه‌، دیسانه‌وه‌ لاپه‌ره‌یه‌کی گه‌شی ژیانی پر ده‌کاته‌وه‌ و مایه‌ی شانازیشه‌ بۆ خو‌ی و منداله‌کانیشه‌...

تومه‌ز مامۆستا عیززه‌ددین فه‌یزی له‌ ژماره‌ 109 ی رۆژنامه‌ی هه‌ولیر، ریکه‌وتی 1953\3\3، گوتاریکی رق هه‌ل‌ستاوی نه‌ترساوی بویر له‌باره‌ی ئه‌م ره‌فتاره‌ درنده‌یه‌ی پین به‌زه‌یی و شه‌رم بلاو ده‌کاته‌وه‌ که‌وا ره‌نگه‌ کاتی خو‌ی هه‌ر پیم نه‌گه‌شیتیت، دواتر ئه‌گه‌ر زانیبیتیشم تا ده‌می ده‌رچوونی ئالقه‌کانی گه‌شتی ژیانم هه‌یچم له‌باره‌یه‌وه‌ له‌ یاد نه‌مابوو ده‌نا منیکی به‌ چرای گه‌نه‌گه‌رچه‌ک به‌ دوا هه‌ل‌وه‌ستی شه‌رافه‌تکارانه‌ی خه‌ل‌دا ده‌گه‌ریم چۆناوچۆنی مه‌ردایه‌تی وه‌ها زل له‌ برا و دۆستیکی زنده‌ به‌رێز و خو‌شه‌ویستی وه‌ک عیززه‌ددین فه‌یزییه‌وه‌ که‌ هه‌تا سه‌ره‌مه‌رگ و گیانه‌لاوه‌ به‌ کوردی و مه‌ردی و پاکی ژیانی برده‌سه‌ر، چۆن نایکه‌م به‌ پریشنگیکی گه‌شی تریفه‌داری راگوزه‌ری گه‌شته‌که‌م به‌ تاییه‌ت که‌ گه‌شته‌که‌ خو‌ی داوای ده‌کات، بگره‌ لی وسکت بوونی نوقسانیه‌...

دیاره‌ پاش ده‌رچوونی ئه‌و ژماره‌یه‌ی گو‌فاری «رۆشنیبری نوی» که‌ له‌ ناوتویژی ئالقه‌ی گه‌شتی ژیاندا باسی ئه‌و رووداوه‌ی تیدا هاتوو، کاکه‌ سو‌ران ته‌له‌فۆنی بۆ کردم باسی کتیبه‌که‌ی باوکی کرد ئیتر له‌سه‌ر ته‌کلیفی خو‌م کتیبه‌که‌ی هه‌نارد بۆم به‌لکوو له‌ ده‌رفه‌تیکدا هه‌لی ده‌رخستنی ئه‌و هه‌ل‌وه‌سته‌ شیرینه‌ی مامۆستا فه‌یزی ده‌ره‌خسیت، ده‌رفه‌تیش نه‌مابوو که‌لینیکی بۆ بکه‌مه‌وه‌ له‌ ئالقه‌کانی گه‌شتی ژیاندا چونکه‌ چی هه‌بوو له‌ یاداشته‌کانم تا ده‌گه‌نه‌ ناوه‌راستی هه‌فتاکان به‌ سه‌ره‌رشتیکه‌رانی «رۆشنیبری نوی» گه‌شیتوو، زۆریشم لی گران دیت هه‌لی

ساخته هه‌لبه‌ستم... ئەم ریکه‌وته‌ی دەرکه‌وته‌وه‌ی لاپه‌ره‌ باسکراوه‌کانی قه‌صیده‌که‌ی هیم‌ن و به‌ دوا ئەودا سەرکه‌ل بوونه‌وه‌ی کتیب و کاغه‌زه‌که‌ی باوک و کوران له‌ خووه و بی‌ ئه‌رک و هه‌ناسه‌سواری من سۆزیک‌ی له‌ دەررونم گێرا بۆ ئەو دوو کوچ‌ کرده‌ی ئازیز، به‌ جوړیک، دەرگای کرده‌وه بۆ تارمایی گیانی چه‌ندین ئازیزی دیکه‌ی کاروانی رووه و مه‌رگستان... له‌ یاد کردنه‌وه‌دا گه‌لێک دیمه‌نی گه‌شی ئەو کوچ‌ کردوانه‌م هینایه‌وه به‌رچاوی خه‌یال و له‌گه‌لێندا سەرله‌نوێ به‌ هه‌ندیک له‌ سه‌فه‌ری ژیاناندا ده‌هاتمه‌وه و تێیدا رۆده‌چووم تا ئەوه‌ی به‌ دزه بۆ به‌راورد‌کردنی یادی ئەوان له‌گه‌ل یادی زیندووان ده‌چووم ده‌مدیت ده‌سته ته‌رازووی ئەوان قورستره له‌ هی زیندووان. له‌ ژیر ناوا سایه‌بانی مه‌رگدا تۆزه غه‌ریبه‌ی سالانی له‌یه‌کتر داب‌ر‌انمان به‌ گه‌شایی بیره‌وه‌رییان وه‌کوو خه‌رمانه‌ی شه‌وان که‌ ته‌نانه‌ت ورده ئەستیره‌ش بزر ده‌کات، ئەویش هه‌موو که‌موکه‌سری مرۆفایه‌تی عاده‌تیانه‌ی له‌ خۆیدا ده‌شارده‌وه و هه‌ر تریفه‌ی گیانیان ده‌مایه‌وه بۆ به‌ر نیگای فرمیسک تێدا قه‌تیس ماووم... مه‌رگی تال و ژار ناوناوه شیرینت...

له‌ یادی ئەو مردووه ئازیزانه‌دا و به‌ ئافه‌رینیک له‌ گیانی پاکی عیززه‌ددین فه‌یزی، به‌ بلاو‌کردنه‌وه‌ی ئەو دێره شه‌رافه‌تمه‌ندانه‌ی که‌ له‌و ژماره‌یه‌ی گو‌فاری هه‌ولپیدا بلاو‌کردبووه‌ و من لێره‌دا به‌ دووباره‌ بلاو‌کردنه‌وه‌ی ئه‌رکیکی قه‌رزداري خۆم به‌رانبه‌ر فه‌یزی به‌جی ده‌هینم و که‌لینیک‌ی گرنگی ئالقه‌یه‌ک له‌ ئالقه‌کانی گه‌شتی ژیانم پ‌ر ده‌که‌مه‌وه ئەمه‌یه ده‌قی ئەو دێرانه‌:

«شه‌رمه و ناشرینه

له‌ شه‌وی شانزده‌ی مانگی شوبات هه‌ندیک له‌ چه‌ته‌ بی‌ ده‌سه‌لاته‌کان له‌ کۆیه به‌شه‌و به‌ تفه‌نگ په‌لاماری مالی ئانیسه‌ نه‌زیره... مودیره‌ی قوتابخانه‌ی کچانی کۆیه‌یان داوه، چه‌ند ته‌قه‌یه‌کیان له‌ په‌نجه‌ره‌وه بۆ کردووه که‌ بیکوژن، ئەم خیزانه به‌رێزه‌ش ژنن هیچ پیاویان تێدا نییه، زۆر خو‌شی که‌ خوا‌ی مه‌زن رزگاری کردوون له‌ ده‌ستی به‌دکاران و هیچ گولله‌یه‌کیان پ‌ی نه‌که‌وتوو. جا براده‌ران وه‌رن سه‌یریک‌ی ئەم سه‌یرانه‌ بکه‌ن له‌ هیچ شوینیک که‌ کۆمه‌لێک پیاو دوژمنداری کچیک بکه‌ن که‌ چه‌که‌که‌ی قه‌له‌م و نووسینه. هیوایه‌کی زۆرمان هه‌یه له‌ دانیشتوانی کۆیه که‌ هه‌موو خوینده‌واریک‌ی تیگه‌یشتوو ئیف‌تیخاریان پ‌یوه ده‌کات ئەم نه‌وعه که‌سانه نه‌یه‌لن له‌ ناویاندا بژین، ئاشکرایان بکه‌ن، ته‌بشیر بک‌رین له‌ ناو کۆمه‌ل و

حکومه‌تدا. به‌راستی مامۆستایان له هه‌موو لایه‌ک به تاییه‌تی مامۆستایانی
 کۆیه به‌م بزووتنه‌وه‌یه زۆر دلگیرن، هه‌موو خوشک و برایانی ئانیسه نه‌زیره
 له لیوای هه‌ولیر ئیحتیج‌جیان پینشکه‌ش ده‌که‌ن و تکایه‌کی زۆریش له
 کاربه‌دهستان ئه‌که‌ن که بنج و بناوانی ئه‌م ئیشه بیجییه ده‌ربخه‌ن و به
 قانون جه‌زای خۆیان ببینن».

خوینهر چاوپۆشی بکات له‌وه‌ی که من خوشکه نه‌زیره‌م به خاتوو مامۆستا دانا و
 ته‌قه‌که‌یشم بۆ ده‌مانچه برده‌وه هه‌رچی مامۆستا فه‌یزییه به «مدیره» ی ناو ده‌بات
 و باسی ته‌فه‌نگیش ده‌کات... بی دوودلی ده‌لیم شایه‌دیه‌که‌ی مامۆستا فه‌یزی بۆ
 مودیرایه‌تی نیشانه پیکاو‌تره، خۆ کاره‌که له بنه‌ره‌تدا نه به مودیرایه‌تی و نه به
 ته‌فه‌نگ بوون و ده‌مانچه بوونیش ناگۆریت. پرۆشکیکی بزووتنه‌وه‌ی نیشتمانی بوو
 به‌هه‌واژ گه‌رایه‌وه بۆ کچیکی کوردی خاوه‌ن هه‌ست، کوردیکی مه‌ردیش ده‌نگی
 تاوانبار کردنی لی به‌رز کرده‌وه، مه‌سعوود محهمه‌دیکیش که قه‌رزدارى هه‌لۆه‌ستی
 ئه‌و کچه و ئه‌و مه‌رده‌یه ده‌یه‌وی به‌م یادکردنه‌وه‌یه قه‌رزه‌که کهم بکاته‌وه، با بلین
 قسطنی یه‌که‌می لی ده‌داته‌وه، زمانیکی میژووی له‌بیر کراویش له هه‌ندئ دیری
 تۆمارخانه‌ی ده‌فته‌ری شه‌رافه‌ت ده‌گیرئ... ده‌قی ئه‌و دیرانه‌م بی ده‌سکاری و به
 شیواز و رینووسی خۆی بۆ ئیره راگۆیست.

ئه‌م گوتاره‌م، هه‌ر ده‌لیی نه‌زری کردووه و له خۆی گرتووه سه‌ره‌تا و ئه‌نجامی به
 مه‌رگ بگه‌نه‌وه یه‌که‌تر چونکه وه‌ک لی‌ره‌دا دو‌عاخوازی پاش مه‌رگ له یادی مامۆستا
 فه‌یزی ده‌که‌م، که جارێ به‌رحه‌یاتیش بوو دوایین جار له خه‌سته‌خانه نه‌خۆش بوو
 چوومه هه‌وال پرسى... دوای چه‌ند رۆژیک له هه‌ولیره‌وه خه‌به‌ری مه‌رگی هات.
 که‌لینیکی گه‌وره‌ی له شاره‌که‌ی خۆی و له دلی هه‌موو قه‌درزانیکی به‌جیه‌یشت.

به‌غدا 1989\6\8

گۆفاری کاروان

«...»